

Књига *Нови Самерхил* садржи Нилов поглед на педесет година руковођења пионирском самоуправном слободном школом Самерхил. Нити одломака из већине од двадесетак књига које је објавио, али и из других његових текстова, сплели смо у причу да бисмо тако створили утисак његове последње речи о теми која му је била најмилија.

Александер Сатерленд Нил имао је тридесет седам година када је 1921. основао своју школу. У то време је, својим раним књигама о образовању, у Енглеској већ стекао завидну репутацију радикалног просветног теоретичара.

Међу просветним пионирима издвајао се по томе што је био више заокупљен “психологијом” него “образовањем”. Основао је најстарију самоуправну школу на свету у којој часови нису били обавезни, и коју је сматрао терапеутском школом за нормалну децу. Циљ је био да се детињство и рана младост искористе за потпуно емоционално сазревање и развијање личности. Нил је сматрао да ће деца, када емоционално сазреју, сама по себи бити мотивисана да науче оно што им је академски потребно. За то је пре свега била кључна слобода у игри, која се у околностима одобравања и љубави пружала деци докле год су за играм имали потребу.

